

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو ڪي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتي متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاين چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغاري
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بڼکلي کندهاره
- 117. دولس مينه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نيمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبري
- 123. تاريخکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران يم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ) ...
- 128. خلوريزي
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاربيتي

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نيت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غميزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. وير
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
درانی د وطن پياوړی او نازکخياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالی او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالی نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پښواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دی ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبرې کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېری دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړی، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلي روښانه کېږي چي د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمني چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دی او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چي د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کي به ځیني فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چي ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي وتړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرلیک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنسه پوهېږم چې کرار کرار رږېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي
معلومات چي د دنمن د لاس اله سو
د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو
ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د
ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر
په ژبه خبر کړي:

په دنستو کي مو څپمې دي زه کوچی يم
پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم
لوی څښتنه فضل غواړم
مینه نشته زه تل ژاړم
د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه
لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو بریاوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پسي پېټې مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليرې په داسې يوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانيت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظير نه لري او د طبيعت داسې ښکلا لري چې د هر تېرې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسې تفريحي سيمې سته چې د دوبي شپېر مياشتې ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپېر مياشتې شپه او توره تاريخه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زيانمن سوی او هيڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، وينې ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مځکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. يوازي افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هيواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک ليکنې کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه يوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه يو کس يم چې ژوند په ناروي هيواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مي تل د گران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن يم او د خپل نيمگړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشرېکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرليک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنيکي نيمگړتياوي موجودې وي هيله لرم په خپلې پوهې او علميت سره ما وبخښي زه مځکې له مځکې ستاسې د احسان ممنون يم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن ليکوال، ژورنالست او پېژندل سوې تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانې صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمايي، تصحيح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هيڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر يم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطقي، ژورنالستي او ادبيې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او ښکې هيلې د هيچا څخه وه نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلې څرگندونې تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپريل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د نبتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تر بره زما کوردئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچی يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما رینې دي زه کوچی يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامير غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خپمي دي زه کوچی يم
کوچ په شا وهم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگي دي زه کوچی يم
گوره واوړه پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسي ډېري گيلي دي زه کوچی يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راخځه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت ښې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کې جوړې شخړې

ټولې لارې دی تړلي

د د ښمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا وتړو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کې فايدي دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کړښو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزیه زړه به ښاد کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده ده نشود لې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې په کولې
 په خال پوڅو سوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگی ژبه ورتلم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلیم مې د هر شې پرې په پوهېدو سو
 ماشروع کړی لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ویاړ مې په نصیب دی
 فکر کړم مه ربان راتمه حییه ب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پایه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کي ئې لذت سته
 افتخار ئې د بابانیکه شمله سوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بې اوږدې تاريخه ځني گوبڼه سوه
 د جهان په تمدن کي ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علمي تپلوري تړلې
 علمي کله ځلوي بڼه وسيله سوه

زه پوهېږم ته کړې بڼه پرېمانه
 په خپل وس باندي ځوړې بڼه پرېمانه

تل پر تاد دښمنانو سترگي سرې دي
 هره ورځ د ظالمانو دسيسې دي
 په تاريخ کي بڼه څرگنده دا بيان دي
 سل په سل کي مې دا فکر دا گومان دي
 د لسټوني ماران هم سته په بغل کي
 دلته دلته د تهمت وي په درشل کي
 تاته ناست دي دښمنان بيا په خزه کي
 چي ته وړانه دوی به گرځي په مزه کي
 اي پښتونه غيرتمنده په خبرو نه شل کړي
 په عمل کي فکر وکړه سوال په دلته نه حل کړي
 خيري و باسي د زرو نه د عقدي خبري پرېږده
 اساسي خبري نوري د گيلې خبري پرېږده

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هـو و کـړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گـړي
په پښتو د هـو وييل قوي قانون دئ
نذير نشته پر جهان که يـې پرتله کـړي
کا کـړي پښتو خو نـوره هـم غښتلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کـړي
چا چي کـړي وي پښتو په يو مطلب کـي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کـړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دئ
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کـړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هـديرو وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تـا باندي وياړېږي
پښتني پغلـې ملا لـي را يـيـا دېږي
تاريخ مور ته به نهه خرگنده رانـودلې

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمي يي يې
په پيسو دې خرڅوي کاردن ناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښه ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
د پښتون يوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرگند وای سې څوک په شعر که پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلگ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږې نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جگ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جانسه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځایه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوي
 ستاسي دواړو يو لاروه ته نن ولي بې وفا سوي
 مصلحت په منځ كې نسته دارمان لاري مودوي كړي
 زړگى تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت كړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوي
 ديدنى د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاسوي
 ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
 امانزى به وي خوش حاله كه ته زړه ته همناوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
ځان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خونـد کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـوراو پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر و هـد پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅ هـد د تـعلـيم کـري امانـزي بـه
ثـمـره بـه يـې مـثـبـتـه وـي لـا لـي بـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونې سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وي په منځ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سو څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سو وي
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 منځ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چاپه اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زمور دي هر شه لولپه کرل

کله لوپېږې د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغاړې

نن د سولې او ازوننه پورته کېږي
پورته کېږي نغمه نغاړې ستاد همست دي
د سرلیک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غیرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغانې پر تاقربان وي
پون عمل کېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو کېي درته ناست دي
امانزیه دوی پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مي جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بنه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجه کنبی يي خو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزی نصیب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زړه گي هغه نبض دي کله ارامېږي
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کي بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارېږي
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کي بيا
خپگان سته چي لاتر خو به تکرارېږي
سوله راسي خوشحالي په شرنګ کي بيا
پرگرېوان چي دي سرې او بنګي را بهېږي
ځيگر پرېږده چي رنځور په ترنګ کي بيا
امانزيه ټولنه خلګ را پوهېږي
شريانونه سول کمزور په منګ کي بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېر او کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهې و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دئ د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازي د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځني پاته دېر افسوس ورځني کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱.۰۲

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عددده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

ليونيه

سد دي خلاص کړه لېونيه پرابلمونه خورا ډېر سول
اصلي چاري خولا پرېږده بد نيتونه خورا ډېر سول
وخت ضايع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
په بڼه نيت او پېرزويني مطلب ټولنه حاصلېږي
عقده وېر سته د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نيتي و تاوان ډېر وي په ژوندون کي
شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
څه په کار دي ما او تاته شرايط ډېر حساس سوي
مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
د افغان کور که خالي دي د اندېښنو او تشويشو سي
بيا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لېونې سي
پوه زيرک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
کاشکي ډېر مو واي ليد لي چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
ا مانزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تبې بنډور بدلې
سورزگې روی مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چي را په یاد کړم
زړه مې گوره چي هوس یې ورته کېږي
اختر و کي د وطن بنه خوشه حالې وه
د افغان د زړو خوبنې ته هڅه کېږي
افغانې چرتوننه الوزي وطن ته
امانزیه امید سته چي یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خېمه کې بنایسته پېغله ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
شاه پېرۍ ورته عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
بوري سترگي غټې ورځي تورو بښتانه یې ځلېدله
جگه پزه لورپه ونه سره سالیو کې تاوېدلې
تصویر راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
د سپین زرو پایزې بونډه په نکروروزو بانډې پښې وي
سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
وریې خلاص کړ خپل پستو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېوله سل پسونده د انګورو په باغو کې
هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پسر روانې پرېه
خو دې عهد او پیمانې پسر درې پرېه
ستا چي عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولېه پسر تر تالېه
زړه چي غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خو د سړي پکښې کي نسته تر جرېه
که په نیت کي څوک صادق وي خپل وطن ته
داسي خلگ مځ ته کړه تر شات ته کېه
چي لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانېه

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې د پرتاوان چاته رسېږي
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـر هـر وړخ نـو ي د ا مـونـه د ي و طـن تـه
زړه کـي حـک ز اړه چـلـونـه و ي مـيـهـن تـه
پـه ظـا هـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې د ي
پـه بـا طـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
ا خـر خـو مـر ه د ر و ا غ و ا يـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـز وړی سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه ا نـجـا م کـي د ا فـغـا ن تـا ر يـخ تـه خـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلـي پـه مـقـصـد يـو د ي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد د ي
ا مـا نـز يـه ا ر مـا ن خـي د د و ي کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 خه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سیمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هڅه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلو دي وليدل د دعوه پرې پرده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وي پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخلمه نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته لوگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبکې وې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې وې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر مور ته را درومه اولس ټوله انتظار دى
ټگم اړان دي په مزو کې نېسه همکار ورتنه اغیار دى
بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
غم د چاپه کور کې شين دى چې و خاوري ته غمخوار دى
اوس عجبته زمانه سوه ورورد ورو پرته چې نېسه دى
مرسته پر پرده ځنې تېنې توطئه ده د روزگار دى
څوک فریاد د لوبې کې ځنې مست وي په چرچو کې
انساني معیار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دى
پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځنې ورک سوه
امانزیه سويل وکړه ضمير نسته دغه کار دى

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
رانـه تـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
حـمـلـي وکـړي پـر د مـا غـبانـدي چـر تـونـه
هـر گـړي مـي خـوار زړگـي پـه رنـخـو وړې
د بـلـتـون خـپـي دې پـور تـه کـنـتـه کـړي

را پـه يـاد کـړم د و طـن بـنـگـلي کـنـتـونـه
پـه هـر بـاغ هـره باغچـه کـي يـي گـلـونـه
پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وې عـطـرونـه
کاشکـي خـلگ هـم بـيـنا پـه رو بـنـايي وای
د علمـي زده کـړو لـپـاره فرـصـتـي وای

د بـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـتـه
پـر مـخ تـلـلي تخـنـيک هـم پـه لاس کـي نـسـتـه
هـيـخ زړه سـوي يـي پـر ولس پـه پام کـي نـسـتـه
خـکـه فـکر هـلتـه د بـر کـوي مـزلونـه
بـي اخـتـيـاره مـي د خـيال وې پروا زونـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـي حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـي زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـي خـرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خـپل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي خـوړېرم
 چـي يـي ويـنم هـر شـېبه زړه کـي کړېرم

بـي غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـړو درک يـي ورک پـه ټولـه تـوان دئ

تول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخر ټولته يې وروان پريږدو لاره
 سپين كفن ته به ورلو وپرو بيله سواله
 چې پوه نه سي څو كد مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجه وينې په لحد كې

فكر نه كړې فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
 معاملې چې تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټولته سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زرگي كړې
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړې
 په ټولنه كښې فاميل ته نام بدي كړې
 سپين سترگي ده هـيـڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مړې كړې د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس كې لوي تسبيح غټې خبرې
 په هر بحث كښې د مطلب خوږې اتري
 ځنې وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبانه زمانه سه سه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كنه پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېرې
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنگ دئ اختيار کړی
د بڼه کلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼه یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېرې سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عيان

که ټولني ته عيان سوان سوې په دوه ژبې
خیردي غواره چي ثابت دي خپل هویت کړي
په دروغو خپل عمل هـیـخ نه پوښـپـري
دورنگي به کله پټ تل حقیقت کړي
که څوک سترگي پوټوي د واقعیت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصیبت کړي
ننه به داوي چي د پوهي لاره خپل کړي
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړي
پایلي ټولي بـي تـوښـي وي فریبکار ته
امانزیه لـرـدي چـرت و هـل عـادت کـري

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونې د يار په مينې کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټي دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشيتي پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومي
امانزيه پورته کبته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کې لږ پرېه زورت ته ضرور دئ
 ماچي کې تجربې دغه ضرور دئ
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کې څوک پوره نه وي له ځانه
که هر څومره زده کړه وسې بیا هم لږ یې له گمانه
یو سپړی ولي مغرور سې چې یو دوی خبرې زده کړې
تحصیل وکړې خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده کړې خپل تر ورسه
له دانان نه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڅه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستی ډېرې کړه پرېمانه
بخیلې پر وروڼو موممه کړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتیا نه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هه هواسو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتیا
په بېنا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي په ملتیا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
ټول به ځي پریو لاره په رشیتیا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستاسو
دنده بولنه واقعې لسه فکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیوښه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه ښه پوهېدلای
 پورته سوی یو ښه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو ښه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موږ په دام کې نه یی صاحب د ښه زعمیم وای
 کاشکې نه وای تهمتونه ییاد رواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پراېلم دومره ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړی ته ځلېدلای
 یا د پوه د علم بل وای مخ خرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یی اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې ښه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر ښه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر ییاهر کار ښه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن ښه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تـرس انـد زاعـمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کـمال خویش
حملـه ورشـدند در روز روشن بـه خانـه مردم
بـردنـد و دزدیدنـد بـغیر ز سوال خویش
خدا نـاترسـان بریدنـد گـردن بیچارگان
سـوچ نـکردنـد بـه فـردا ز زوال خویش
انصاف نـبود در ویرانی قصـه دارالامان
همچو خانـه های شخصـی قبضـه شد ز جمـال خویش
سـتمگران اخـر بشـکنند امـانزی بیـین
خداونـد مـددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې ټولې برخې کله کله
 پورې تړلې او چا برابرې کله کله
 که مداح دي نو ناپوه له ځانه جوړ کړې
 بڼه یې وچانس بڼه پيدا کړې کله کله
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزیانو
 لاس پرته باندې تېرې کله کله
 ټول مننه په پټو سترګو څه چې اورې
 بڼه سړی درنه جوړې کله کله
 تجربې راتنه بڼه وډلې په کراتو
 چې تحفې ته کتل کېږي کله کله
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېږي کله کله
 بې موده په توصیف ده لګیاسه
 بیا به هر څه دررسېږي کله کله
 ستا په هڅو که دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېږي کله کله
 که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و رورقربانېږي کله کله
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېږي کله کله

د نیا ټولنه په پرمختګ د باندني ولاړه
امانزي ته معلومېرې کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوهی لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسه ولتي
لېرې مله مې راکړه سزگار
تو طبیې زمزمه ولولس ته
سه تری ډېر سوولسه بېگار
شعارونه د نفاق دي
امانزی ته ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلې
 پرېشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لالهاند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پرېشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
جگړه پلننه پوه لمن کي
دا بدرنگه جنه گدي ورک سي
اتحاد دي جوړ پوه وس سي
خپل هيواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ايردو سببا ته
خپل هيواد به مومسور سي
رانه ليري به پيغور سي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفت به يو پربل کړو
دولس دغه ارممان دي
امانزي زره ته عي مان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري پي پاک رسوله
ته مخکنډ خپل امت يي پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يي پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يي پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخي سـتي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
اـمانزـيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
وـطن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپې کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې بان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلي و
غم لړلې بې ايان په واقعیت کې
د مفت خوړو هم پېش ډېر فخر خراب وي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک نامي بېه سرمايه ده
افتخار يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر پـه
 لاس دي واخـله زمـه وړـد کـوره
 مـوړنـځ ورسـو و سـتاد لـوره
 سـتا عملـدئ چـي ولسـ مـي پـه ځـوړ پـري
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کـر پـري
 يـتـيـمـان مـي پـه څـر پـري
 څـو مـره پـر سـو پـر المـونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـوړنـځ گـناه راتـه بـيـان کـر پـه
 نـه مـو کـارد چـا پـه کـاردئ
 سـر راپـورتـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـته بـغـاري
 ولسـي ولسـي زمـوړنـځ پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولسـ مـنـځ کـي بـيـا غو غـاده
 وړکـه سـتـا لـه خـو و فـاده
 زمـوړنـځ وړکـه پـرتـا بـاوردئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـوړنـځ خـاوري حـفاظـت کـر پـه
 دغـه زمـوړنـځ وړکـه و جـيـده
 کـه څـو نـدی هـم يـو افغانـوي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل کيــم بې مرامــه
 نن کمــزوري يــو بې توانــه
 يــا پــر ځــان يــو بې گمانــه
 خپــل لــه ځــان لــه لــرې خبر ســه
 زمــا پر کــور پردی ســتمه
 څــه برهــان لــرې پــه زړه کــي
 فکــر څــه لــه هوســه پېرې
 خلــگ ګــوري و ســيلې تــه
 پــه بــد نيت ګــوري جګــرې تــه
 تــه بــه وینــې تاوانونــه
 هــم بــه ګــوري پرهاړونــه
 ســت بــه مــات وي اندامونــه
 لــرې هونــب يار ســه فکــر وکــرې
 زمــا پر کــور پردی ســتمه
 زه د پلار افغــان بچــی يــم
 مــور شــيدې مــات تــه راکــرې
 مــوږ تــه دواړو دې بــودلې
 مــوږ هغــه کړو چــي دوی کــرې
 ســد دې درولــه و ســرتــه
 يــو واري وګــوره بــرتــه
 قــربانې بــه شــې د شــرتــه
 ځــه ورکــرې څپــل پرتــه
 زمــا پر کــور پردی ســتمه
 احســات د څــو کســانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــوړ نــــه اوړ بــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زمــــا پر كــــوړ پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــرې او كــــه بــــد كــــرې
 تــــول پــــه تــــا پــــسې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــرې څر بــــوان تــــه
 لــــر غــــوړ و نــــيســــه بــــيگان تــــه
 پــــنــــه بــــماني بــــه بــــي فايــــدي وي
 درپــــسې بــــه غلبلــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــېري وي
 امانــــزې بــــه در پــــه يــــاد ســــي
 زمــــا پــــر كــــوړ پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان پپه چيغه ههارسول
شمين سهارسوپه سمون کي
بوی دگل ولپوني کپرل
دسحر پپه پيوستون کي
گل گللاب چي عطري پاشي
د فکرونو پپه بدلون کي
د بلبل زره پپه مستي سو
مطربان سول پپه جنون کي
د بلبل خول وږي نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتوون کي
امانزيه بنه يپي واوره
خوشحالي ده پپه ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰ ۲۱۲۲

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لاماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده تاته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شونې درې دي چې لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چي ري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مې زړه کپري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په خورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانسه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شات ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د نا اهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هېڅ د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتوایو ټوله همنه واد روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترګې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دي گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترګه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کار بنښه قضاوت دئ
 پندو سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگننې پردې پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگي هم رانډه دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتته عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پوري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خورې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتونوي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتته عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یاسر کښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسي خلگي د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هانته دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنځه کړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانځه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې بنکلی غزني کړې
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړې
د مغل د کارن نامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده والسه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانسه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چي مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامته لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادی زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درپېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپي وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري باييد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چاچي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزیه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی خښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپینه ورځ په روښنايي کې ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاریکه کې ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده د پرناله زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پر اولس د پره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپرې نسته
ته قاده توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزی درنه راضي يي نعمتوننه دي پرمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې راكړه لږ مهال د خوښۍ كېږي
زړه څو كله په تپو كې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
كه لږ ځيرسو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپكه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې كمكۍ كېږي
بيړه نسته د پاك ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي كېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
خاه ته لوېږي بي خبره چيغې پورته په شرس
خيانته د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمايلي پايلي ورتته په مگس
ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پورې وکړه
چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پر پردۍ تره پنبېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۲۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفهوم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټوله تنگ راتنگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبهوم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخيل وي يا بدنيتته که ظالم وي
دوی درې واړه دي بيمار که په عالم وي
که اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فکـر لوېدلې په ماتم وي
هونـبـيـار ان دي پرهيزگار د دغه کاره
امتناع يې په مرضـرورده که حاکم وي
د بنـيـادي ورځـي يې نسـتـه بيمـاران دي
ژردي ځان تـداوي کاندې که معلوم وي
خپـل د زړه وينـي بـه خـوري دوی امانزيـه
څوک چي نه کړي دغه کار يـونـبه هـاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بریـــالی وای
اوس به ټول جهان کي یو شخص زمريالی وای
حق غالب پربې غورانو قضات دئ
که حق نه وای اشغالگر به بريالی وای
هرې پېرې کي ډېر ظالم ستمگران وه
امانزيه جوړ پړاېلم که زورواکي وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
څه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دئ تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د كار جوهر انسان ته را
په روزگار كې ورسره سهوه خطا
كه دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
خوك به هېڅ نه پوهېدای په خوبه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان يو
په كمبود يې پراېلم جوړ پر هره خوا
كه دي پوهه د مطلب ب هـ د فـ پر لاروي
په وار واريې تجربه كه په ملتيا
كه د علم روښنایي ورسره مل سي
امانزيه كار پخپلې پرې په رشـتيا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ څارگري دلبي ښکر په ښکر دي
په مابين کي هر څه زمور ويجاړ وينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تشبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنج او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننزل دلاري بيا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
گردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لبروي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناست وي خاوري پاشي مخامخ پررونه و سترگو
درواغونه ډېر جـوړ پري د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړم څخه تجلا چې راښکاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورت ته نوی ترنگ نوی نڅاوي
امانزیه زړه کښاند یی پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هـوا سي
عقل گوره همپشه يي په سـلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجـلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت ه افغانان زما
مناسبت فرصت په لاس مور ته راغلی
په غيرت کې دي بساتوره تورياليان زما
پښتنو او زاوې سا سې په نېغه
اولسونه به يو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حقدار ته امانزيه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلی چي زم اوې په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو كې چې سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر كې چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسټي كې چې بهار سو

څوك ژړا كړي د بېلتون څخه نالېږي
 څوك غمگين وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تپي وي پروازونه په گلشن كې
 زرونه ډېر په واويلا نه كرارېږي

لېونيان د عشق خبر نه وي له ځانه
 چې يخنې سې د خاټول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسټي كېږي
 داسې برېښي زرونه ډك وي له فغانه

يو چې ډېر په زړه بېتاب وي لېونې سې
 بل د مينې په اړمان كې سپلنې سې
 څوك مخ ونيسي بېديا ته ځغلي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځنې زگيروي سې

که د حال پوښتنه وسوي د خوارانو
زخمي زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبر دوی د حال سوي
خپل سرونه ټکوي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

ننه خانني ننه بدایي کرم
مسافر خومره خواري کرم
ننه پوه فکرد قصه رويم
خه لرم پر پر بنيدويم
لوی خنبتن ته عاجزي کرم
سيم اوزر ننه جدایي کرم
زه ممنون يي د پپر زويم
احسان مندد وسيلوويم
ژوند کي د پره خوشحالي کرم
امانزی يي باوري کرم
د بنه ژوند پده تپر دويم
چيري خو بن هلته په شپوويم

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس و لاری
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

و رور پـــر و رور بـــې اعتمـــاد
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جهـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــېر تـــلا بـــښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــښه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونبـــن و نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز يـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

ســتــا پــر مــخ اوبنــکي به پــري
 لونــد گــر پــوان دي معلــوم پــري
 پــه طيبيعت خــراب خــراب ســوم
 پــرزگــي کــباب کــباب ســوم
 پــه ليد و تــراب تــراب ســوم
 چــي بــغــاري پور تــه کــپــري

د غريــب ســوي نــاري دي
 د ظلمونو سلسلــي دي
 خپــري ســوي تــاريکې دي
 ورځ پــه ورځ چغــي جگړې دي

د افغــان بچــي تــه گــوره
 در بــدره گور بــه گــوره
 غريــبان ســول بــي لــه کــوره
 يــو پــه بــل بانــدي خــور پــري

ور تــه گــورم پــه عــذاب ســوم
 پــه زغملــو کــي کريــاب ســوم

لــوړا حــســاس ورتــه نــواب ســوم
زړه مــي و ســو وځي ويلې پــري

ډېر بېرحمه ظالمــان دي
لــش بــي و زلــي يـتـيـمــان دي
گيـر پـه جـنـگ كـي افغانــان دي
هـر گـرې و يـنـي تـي و بـيـري

لا مـرگ ژوبلــه ســوله ســخته
لــر فرصت لــر و لــه و ختــه
وضـع ډېر ســره ســوله كـر ختــه
ا مـنـزى بېخـي ژر پـري

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
 خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
 هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
 د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
 د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
 وطنپالو مشرانو یو پیام مور ته لپړلی
 خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
 خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
 ککری دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
 یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
 د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
 د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
 ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانی دې برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاری یې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېرمه د زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پرنيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کي نسته
يو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کي
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزي ورسره مل دئ که تصمिम د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېرې چي مرام ته ورسـېږي
 ډېر تللې پـه ژوندانه کي دهـد فـلاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالـرو شـپه او ورځ څنگه سـبا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي باندي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښـو چـاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پرځان يې څه پـرزودي
 هدايت دي په نصيب سي امانزي ورتـه دعا کړي

ناروي ۵ سېتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدا یسه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبنې نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مېنه
قانون نسته زور پر هر لوري توپک سو
دېر بې علمه په پیسو ورائیول کېږي
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرڅه په ډالرسو
فرمانداره دېن من زموږ د سرچنگک سو
تول پتې یې راسپېره کړل غتمو مېږو
امانزي ته ملا متد کور مورپک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته ترجهانه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سې دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سې د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سې پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

سوه تودوخه مرغی پورته کښته کپړي
 فريادونه يې د زړه لته تلنه خپري
 سره گرمي ده خالگي په اور کي سوخي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچيان مې محوه کپړي
 دغه لونه نړۍ کي زه يم په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي مې نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر اېلم وي د پردیو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاییدلې به قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه به یې رحمه ظالمان دي سر زوري چلوي
د بهي انصافه فیصلو مخ پر غم به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمیر مخ پر مړگو به ځمه

په مړي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خیالو په تال کي ناست خاتمه کشمیر جوړوي
زه د رنځونو لېونی مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلود جبرائیل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
بې کماله خلک نه وي په جمال کې
که غنچه غنچه د گل ودرځېږي
خون د ورو د عطرونو په سمبال کې
د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېږي
نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېری بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چیی مزی مازدیگری دی
دکوھک گلان میی سترگو ته درپری
په هر باغ هر باغچه کنبی یی بیلگی دی
زما د پلار بنیاس ته باغونه او باغچې وې
توتته سوی هغه تپول په بی غوری دی
محمد حسن او محمد عثمان یی د پر شوقی وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخنلی جنتی دی

ناروی ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او ښکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا دې ووه د مینې درومې خاموشي ته
 تاریکه کې زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موی بیا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خیال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنای مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خونې سوي
نذرانده د مينې وپشې عنديب په جگ و غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د نکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سړې غوټې د گل و ټوله د سپوږمۍ په سلامي سوي
کاروانونه د بلبلو و تونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلي ده هېر غميزي دي ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انګېزه ورته پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرګ ژوبلې انګیزې بنه هویدا کړې
 د ګروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبونو نه
 د ظلمت توري تیارې راته رنجا کړې
 هغه څوک چې د وحشت پر نیلې سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غورېدلنه
 ډېوه راته رنځا سوه په بڼه کاره بڼه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه بڼه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو او اخیستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول بڼه ځونه د څپو په توپانو کي
 يا به بڼه فرصت پيدا سو سړي غوتی به خنډېدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بڼه داروم چي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کېر کېر امانزیه ورتنه گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

یو سڀڙی سو پوه زاریو خدای تعالیٰ ته
 هیله مند سو د اوږد ژوند خبشتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وایه
 دده مخ ته د سبب وني وي لسه ورایه
 دی یو وني ته گوري په گفتار سو
 لاس یی پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پانې ډپرې څرې دلې تر زرگونو
 ورتنه راغله ملایکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

یو ځل بیادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتنه په خیال سو
 منې ډپرې تر سوو په څرې دلې
 جواب راغلی د امکان ده وتلې
 دی په فکر او زاریو په دعاء سو
 الله را کړی څومره ستاسي په مرضا سو
 ملایکه ورتنه وویل سڀڙي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بیخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدانه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی منځ پر بیا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بې رحمو
ناچارې وه ترک د مینې په خفگان سوه
د نا اهلو منځ کي ژوند خو مړه مشکل وي
د پرديو په وحشت کي خلک حيران سوه
که منطوق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بې وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشه پري
اوس پـه وـهـږـم چـي خـوانـي د قـدـر وـه
رانـه وـلـاړه بـيرتـه کـلـه راسـتـنـې
خه چي هيلې د خوانې وې هغه سولې نامرادي
هدف يو وو چي سبابه د وطن چاري سمپري
که ويجاړه خيال مصروف پر بهر وده وي
په ناوره عملونو پنبېماني په زړه کي لوبري
خوشبختي به په نصيب د هغه چا سي امانزيه
چي هونبنيار يې هم نشينه په بغل کي ودرېري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زمانه واوره په خبرونه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به دې پرېچلو وپول پلینو مونږه
 ورسره به وه افغان ته مل دامنه
 امریکه اوس جوړوي کنفرانسونه
 هر ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسور زخم پيدا کړي
 په رشتيادي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمه دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهې تجربې دي
 صرف خبري وررسېږي بهې فايده دي
 په مديران دي حلېږي پرابلمونه
 په رشتيه که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخې نه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخې بنه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښې کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمېمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځير سو دې سوالو ته
امان زى فکړ کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېونتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړدئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پولسه ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد میني په زانگو کي زنگېدلم ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلم ترسهاره
د ناورين تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به يې علاج وینېدلم ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان گرځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلم ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویی ننم پسرلی څنگه غوړې وېرې
د گلونو مېلمس تون څنگه جوړې وېرې
بلبلان تازه په جوش د ساز او از سې
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېرې
لاله نده پر سپرو ونو مېلمه سې
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېرې
پر راغبرگ سې د خزان ساړه بادونه
سره او ژیر رنګونه ژر څنگه ور کېرې
ژمې راسې د گلونو تیغرتول کېرې
تول سپیره سې امانزیه حوصله ورتنه تنګېرې

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليكلو مومي د خپل زړه تسلي كړم
په ناپايه سمندر كې توكل په تعالي كړم
كه پر زړه سيي يو الهام د خو خبرو
ټول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته گوره چي ټول كور په كور ځوږېږي
تور د ظلم غوږ بدلې نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخله هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپټمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي كېږي چې دې گورم
خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنكلا جوړه د كوهك د غره پرسروي
د اوبو مسو مسو تي خپې دې پرسروي
خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
څل پرتا باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولى ستا پر خوا كړم
تاته راسم تنفس بېكلي هوا كړم
غم مې ليري رانه كېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمركي برېښي
تک شين مخ دي دهندي غوندي برېښي

زړه په تـا بانـدي خوښـېږي چـي دـي گـورم

په تـا بنـاد ډکـي وـلې لـيـري کـنـتـونـه
سـتـا پـر غـاړه شـنې باغـچې شـيـنکـي باغـونـه
رنځـور فـکر ارامـېږي چـي دـي گـورم

تولـه عـمر سـتـا پـر غـاړه شـنـه کـنـتـونـه
شـپـه او وړخ و هـي درانـه درانـه مزلونـه
هـر وچ حـلق پـه تـا او بـېـږي چـي دـي گـورم

د شـمـلې غـمـيـان پـه خـا ورو کـي پـتـېـږي
د وياړ شـنـختـي دـي نـور ورو کـي شـوې نـړېـږي
د اولـس او بـنـکـي بـهـږي چـي دـي گـورم

لو بـه سـولـه ډېر مـشـهور د بـازيگرو
مـعـاملې دـي پـه پـيـخـه ر د يرغلگـرو
پـر خـيگـر او بـنـکـي تـويـېږي چـي دـي گـورم

لـويـي تـبـي کـرولـي يـم بـي تـوانـه
رـاتـه جـور سـول جنـجالونـه ډېر بـي شـانـه
تـول افـغان پـکـنـسې کـرېږي چـي دـي گـورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنډ تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان كې
شاوخوا جگ دېوالونه
په دې پروپورتته سوي
شپه او ورځ مورتته يوه وه
سختي شپې مورتې و تېرولې
دېر اوږده لوى باركونه
پكې چې جوړه لوى وينگونه
دېر برباره دهلېزونه
لومړي بلاك كې ستر وحشت وو
د چرخي پله په زندان كې
اوس پينځه دروازې وې
غټ قلفان پخپله خپرېدل
هر قردم كې وي ولاړي
تولته ورځ به وې ترلې
چا چې خپله وې ليدلې
اتيا كسه جهلاره
رحم نه وو خدای لسه پاره
تول بنديان ناسته و بېكاره
انساني حقوق پايه مال وه
د چرخي پله په زندان كې

یو تشنه نابد او داسه و و
 دروازه پکښه کې کي ننه وه
 نیمه ورغ بیه انتظار وې
 په موسم کې د سوره ژمي
 خا طرې وي د مرگ وني
 هلته وه لوی قطارونه
 په ساعتو وه نوبتون
 هره ورغ به وه عرضونه
 زنداني دموکراسي وه
 د چرخي پل په زندهگان کې
 خلگ رېږدېدل د یخه
 دلسوزي خو وپېخي ننه وه
 کړکي ته وولي پنجره وې
 خو هینداري ماتي سوي
 شواوخوا په هرا طاق کې
 ډېر واره وه کلکینون
 هغه خو کوک چي د اطفراف وه
 همپشه لوی پرابلمونه
 په قدرت کې خو د خواهان وه
 بې انصافه ظالمه مان وه
 خپل اولس ته د بنمنان وه
 ته ولد خداد کثیف سیستم و و
 د چرخي پل په زندهگان کې
 د دوبي په گرمي کې
 د خول و دربان دي چ ورو و

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خیانت و طعن تنه نسسته
 خیانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چا غلا کړی
 نه مې هیڅوک دی وژلی
 نه مې حق د چا غصب کړی
 صرف یوه گناه زما وه
 چاپلوسې مې نه کوله
 د چرخې پله په زندان کې
 چا وې پلنې پې شه شا کړې
 څوک اخته په خس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غه بت بلدینگونه
 هره ورځ خه وري رشه وتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سسته
 نه بازخواست ته کم مهال سسته
 جوړوال په شاد سترگو حال سسته
 څوک یې نه وینې په سترگو
 د چرخې پله په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل له خان نه بې خبره
 پردی لومنه کې راگیر سې
 دوسیه سې ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 نه پوښتنه پرېوزل و
 عقل ته ول ورتنه حيران دئ
 بېخې ډېر پرېشه پرېشان دئ
 ته ول د زړه خځنه بېشان دئ
 ښه عادل نظام په كار دئ
 ته ول ته تاريخه ازمايلې
 د چرخې پلې په زندان كې
 مالې دلي ډېر خوانان وه
 چا نوكان ځنې ايسې تلي
 د لاسو موات وه هېوكي
 يې زخمې بې په وه پوسې تي
 په هفتو بېدار خوابي وه
 يې په شپو بې جزايې وه
 پوچ ويې ل خو بې حتمې وه
 د غسه څه رننگ شرافت وو
 دننه اهل ورياسېت وو
 د چرخې پلې په زندان كې
 د ملي زعيم لې په پاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كالې
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بې خې لاص د عياشې وي
 نه بې ډېر احساساتې وي
 كار يې ته ول مشورتې وي

عاطفه يې بشري وي
په راولس يې دلسوزي وي
شرط په کار دئ امانزيه
که د علم په پنا کې وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار يې وي لیدی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

میوند

ژوندی ساته افغانی غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزی کوه په خوند کي
چي ساتلی مېرمنوز مور تار یخ دی
د ملي گټو ارزش وي په پیوند کي
رښتني افغان جارېري خپل تر خاوري
امانزیه بڼه بېلگه یې په میوند کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په په تحریر کوي
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسیر کوي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبیر کې

غارګۍ د مینې خپل وطن ته ورکوي
یا هم زړه ورنه غوټه سې په تقصیر کې

مسافر خیالونه به بوزي اندېښنو ته
یا یې وټېرې د لای په په زخیر کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سې
څه ناڅه ځنې را اخلې په کفګیر کې

کلمات د پېرزوینې سې سره ګڼې
امېلونه ځنې جوړ سې په تقریر کې

درک د عقل چې پر لار د غایې درومې
په لیکلو روحیات سې په تغیر کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوش شي نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سي نه پوهېږي
 ننا خبره د ټولني هيلې شي څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بنورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سي له پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کي ورته لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلېي زمانه سوې تر سره
د اميد هڅېي نامرادي پخېي نه سوې تر ثمره
چي روان مېي د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شيين چمن کي د گلزار غوټي لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوازونه د زرگي مېي غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړم له لوی څښتن ته نامراد زرگي رانښاد کړي
امانزيه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځلی معلوم مېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ما ته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ما ته گرم دئ
د نژدې دررس پدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب ليدل

خوبه خو مره مهر بېان يې زه دي بوتلمه مکه مکه تې ته
د طواف په هر پړاو کې ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کې پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورتگ په اندېښنو وم
ابراهيم مقام ته ځير چې د نفلو په درېدو وم
چې راوېښ سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښې کې نغښتې بېخي ډېر ومه حيرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وود مکه بېه بيا ديدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپه کپه پري تراسمانه
غلبه يې يې نن رس پري تراسمانه
نور لاهم خلگ خور پري تراسمانه

د بنمان دي هره ورځ په توطيو کوي
رقيب ان دي هر گري په مشورو کوي
د پرديو و خدمتگار دي په پردو کوي

خوک تېشه وهه نفاق او بدبختي ته
خوک لمن وهه نفاق او بدبختي ته
خوک ولاړ وي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لاهه خانه
زړه او فکرمغشوش سوي بې له شانته
ژبې يورنگ زړونه بل سوله عيانته

دورنگي يې په چه روکي معلومېږي
چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهريږي

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته ماززه رجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس ځوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
امانزيه مخ بې تور سي په سکرو کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د بڼو نغمو زه د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسې د بلبلو
امانزی به د خوښیو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

ميراث

زموږ اولس ته په ميراث كې تربگنې ده يو تر بله
 وارثه كې د پوره نغبتې د بنمې ده يو تر بله
 يو چې لږ په گېده مور سي د بل سترگي باندي سرې وي
 همېشه دغه قصې دي خوا بدي ده يو تر بله
 پر ناحقه بهانې جوړې پورته چيغې او نارې كړي
 قناعت په منځ كې نسته خواشيني ده يو تر بله
 چې منطق په منځ كې نه وي زور جانب قانون چلېږي
 بېرته نسته د الله نه خپل سړي ده يو تر بله
 د خبرو چې واورسي درچه به كړي غټ غرونه
 ا مانزيه سوده يې نسته رسوايي ده يو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلکوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه رکه م سـو
 بسې غوري ده تور ماتم سـو
 نفاق هر کور ته رسېږي
 راتـه جـوړه تربگنـي سـو
 د سر خوږمـخ ته خواري سـو
 زړه پرېشان ورتـه سـو
 هيلـه خـه سـو د پلرونـو
 پـه مـيـر اـث وـه د نـيکونـو
 تـو جـه نـه ورتـه کـېږي
 مـوږ مـسـئـول د حـفـاظـت يـو
 خـپـل د خـاوري پـه عـزت يـو
 پـه غـيـرت پرتـه کـېږي
 پـېرزوينـه وـه هر کـلـه
 مرسـته ولاړه يـو تـو بـلـه
 تـه مـت خـپـل ورورتـه جـوړېږي
 تـه دا وـلـي بـي پـروا سـو
 نـن دـي خـپـل کـور ته بـلا سـو
 تـو لـو لـس دـي پـه خـوړېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ول خپله حلېږي
غېرېدې خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښتنې کړه
ته ول کارونه به به سېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوي زړه نن په سنگ سنگ
تاريخ ورتته ليكلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
زور مندان كه نن تا او پرې د پرديو په لمسون كې
د شهيد د وينو خاڅكي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
پيوستون زړو ته راغلي زمزم يې دي دي ووالي
ورور او خور ټوله درې پرې يوتر بله نن په څنگ څنگ
سرې سترگي دي د ميندو ترمي او بڼكي تر بهرې
اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلي دي پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلان وپوه قطار دي
 هديرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فريکاري نن په کمين کي
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنگلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته کې شبنم پروت ستا په لمن کې
 مروارید دې پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کې
 دامنمه چې قدرت بڼکلاده ستا په نصیب کې
 د عطرونو پېرزوینه چې وتا ته حبیب کې
 بلبلان بیماره گرځي سرگردان ستا په چمن کې
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کې
 د سهار بڼه ترانو لوره مخصوصي هنجري دې
 خپل د مینې په اظهار کې بنایسته جوړي نغمې دې
 امانزیه ورته ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دې
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر کار دایم انجام دې

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بلډنگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېرمن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهې د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چي اګاه په تمدن سي
 تو لعت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تېغرتول سې د افغان د کلي کوره
نور دې بس سې سوي چغې غت ارماني د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دې رانه ورکي ظالمان دي شي نسکوره

نه دي دين نه دي دنيا سوه اي نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا اي ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل دننم وي

تول منم چه چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردي وتول اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دي حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دي حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب وي جاړسي
 غلیم نه کېښي ارامه پر منصب دي حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دي
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دي
 خوک چي علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په تـوان دي

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دي برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دي رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوي ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځی سره ياري کړه مخ پر لمر دي حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دي شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندر ه

چې په ناز بهه در روان وم ستا ديدن ته
 د چرتونو پوهه تالو کي ستا لمن ته
 غم به ليري رانه ولاړی ستا په غېږ کي
 هله بيا به زړه در توپ کړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه بهه غمون نه ليري ليري
 بيا به جوړ سو وه نور جشنونه دوري دوري
 د يارانو په مجلس به زړگي بنساده سو
 مطربان لسه بغلونه گوري گوري

هم نخاوه هم سرود د بنو خوانانو
 بنسه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
 بنسه وعظونه بهه کېدل د عالمانو

نابيره د يخني توپان را خپور سو
 ناعلاج به غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا كـراره چـيغـي پـور تـه شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه كـوتـه كـېـري
پـرزـرگـي نـوي دـردونـه مـېلمـه كـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چـيغـي سـوي پـور تـه
تـربـگنـي هـم د افـغان پـه پـخـه كـېـري

د بـدلون نـوي فـكرونـه پـه نـري كـي
تـاكتـيكونـه الـيشـېري پـه بـېري كـي
هـد فـونه سـتراتيژيـك نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اـختلاف سـو پـه شـري كـي

ظـالمـانو د مـغل نـقاب اغـوستـي
د بـنـمـانو د گـرگـين سـېلاب راو سـتي
وچ لـانـده تـولـه يـو شـان پـه سـوځل كـېـري
جـهان سـوز د خـپـل پـلان حـجاب اـخـسـتي

د تـاريـخ پـه اوږد پـړاو كـي بـنـه څرگـنـده
د ظـالم شـكسـت حـتمـي وي پـه بـر بـنـده
كـه بـنـكـرونـه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
مـا تـېـدل يـي الـهـي وي پـه زغـرنـده

په هرځاي کي مخکه سره زموږ پر شپه سوه
 تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
 لاره ورکړه هر څوک مخ پر بېديا سو
 کلي کور کي د تونښي پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
 سمندر زړه کي رينښي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه نه لوبدلنه
 خيرو لاري تکي بيارا اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
 د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
 ټول نيمگري تلابنونه به ماتېږي
 امانزيه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو ليدل کپړي
گوران و طن راتسه سمسور ډېر
چرت چي څومره راتسه ډېر سي
اندېنې وي د خپل کور ډېر
څه چي زړه مې منل غواړي
رانسه غلغلي دي پېغور ډېر
چيغې ژرسېم اور ډېر دلاي
څوک چي جوړ کړي راتسه ش ډېر
څوک وحشت چل غول غواړي
امانزيه پري زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزې کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزې کې زموږ د خاورې د بڼمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بڼندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بسټې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـرشـا جـور پـري
ډـر هـوس تـودو او بـوتـه هـلـتـه گـرود دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دې نـازل سـي تـل پـر شـومو هـد فـونو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ امانـزيـه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلونہ
د غزاو سستا یادونہ
تہ افشہ ارویجہ پارہ کپری
دوست دہن من تہ خورولی
ہر ظالم تہ راغلی
شہیدان سول سستا مرونہ

د دہن من زہ وسلہ وہ
د نفاق بنہ وسیلہ وہ
د افغان پکر کرک ورجگرہ وہ
سپرد کور سستا اولادونہ

نہن ہم بیانا اورین راغلی
ورور پہ وروردی نہن وژلی
سستا زرغون چمن سواغلی
خاوری کپری سستا سرونہ

یو ځل بییا امید و تاته
مخ دراوړي ستا و خواته
شمه جگه که په سبب تاته
بیازونډي که په ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
پکتیادي سکه وروره
ننگر هارد خپلبي موره
درپه ییاد که په دورانونه

پښتانه ته ول سره ورونه
یوه ژبه که په هوډونه

ته ول که پرئ یی و د زه رازونه
راوړه نور ستا پیغامونه

دواخان ته نیمه روزه
دم زاره ته رگرډېزه
دلغمان ته رجلرېزه
ستا و طندن دی ستا هډونه

زمه وږخه اوره پښه تونخوا ده
پښه ور که په وازه خواده

لــر ا و بـر تـر ټـول یـو هـ خـو ا د ه
بـس کـه ډـر سـو هـ سـتـا خـو بـو نـه

د الله نـه مـر سـتـه تـه غـ و اړ و
پـه ز ا ر یـو و و ر تـه ټـاړ و
و طـن ډ ک سـ و پـه و یـجـاړ و
ا مـانـز ی ا حـسـاسـو مـه سـتـا د ر د و نـه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو كـي
ولـي وـالـي ووتې د زړو نـه
لـيـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـي مـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـول وپـه ورا نـد و كـي
تـه چـي نـه يـه يـه تـه اـهـي ده
پـه هـر كـور كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه انـد بـنو كـي
د سـيـسـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـد و كـي
پـر و طـن و كـه پـه نظـرتـه
سـد د يـر اولـس و سـرتـه

امانزیه احساس تل وی په رگه وکی

ناروی ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلی ده قضات پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمیر کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل د شرم خای دئ یا کمبود قضات دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احــتــرام د راســتــومــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــامــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قريــبان ســتــا تر بڼايست ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 ننــداره ســتــا د بڼــکلاوه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مينــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــواپــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دم ه
بې خبرو دم دنږې نه
په شه شو و موه خوش حاله
د غمونو ووم فارغه
د باباس سره به ومه
پېر بې اغو بې مگر خېدم ه
هره ورځ فصلمو ته تلمه
ستا پېنه مينه زړه پاچا او
زما روح يې زمما تن يې
د ميوو دي مننه ت بياريم
سيال يې نسته په نږې كې
شنه باغونه شه شې بې اغچې دي
بې مثال ه دي ميوو يې دي
بنه كلی كور وې دم زمرې كانو
تفرېگه ه د جنگي كالانو
د افغانان د لښكريانو
ارامگه ه د زرغونې تنه
ستالمه نن انتخاب سوله
زما روح يې زمما تن يې
نن دي ويې ننم خوار او زاري يې
تېرې توري پخې سي سوي
نه جرگه يې دم ميوو رويس خان سسته
نه لښكر د احمد خان سسته
ستا د بنه كلي غره په سر كې
د پښتون د كور په ور كې

د بامونو پمپه ممبر کړي
 څوک ولاړ توپک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارار ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زه سرسوي یو لسه توانسه
 سررا پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوېدیځ
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژون دی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سه سم تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه به باران وي د مرمیو
 خپره بیا یو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بې نادې سې

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څوک د چا کړي
ملا مت ننا ملا مت راتروروينه
لا به څومره پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو بېه و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کي خپلي پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته ناهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا پسه غېر کېي ارغنداب دئ
نوم يې تللی پسه بنايست کېي چي شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړيې پسه يوروپ کېي
زړه زهيري سې پسه مغزونو کېي عذاب دئ
کله گورم شين زرغون راتسه سمسور سېي
کله ويېنم کنډوالې زړه مېي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نني نني ديتيمانو
د اصيل افغان زړه گي باندي کېي شاداب دئ
د کوڅو کنډي کېي چي رايا د کورم
امانزي ډېر گورم کوي چرت مېي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېرني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولۍ

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کټ کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لږ منه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رېرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ویله چي نن بیا ده کومه لوبه
خوضرېې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
یا انداخت وو د تانکونو
چیري بیا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو می پراوړو کړ
لڅي پښې می ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کي منتظر سوم
غلبلی سولې په زوره
حالت سم نه څرگند پرې
لورې کرې پورته کېږي
هیڅ می سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
یو واری بیا نور درزهار سو
سوي چیغی تر غوږو سوې
پاس پر سر د ټوله کلي
دوه درې کوره سره پرې

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هډونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوبدم
په هيڅ شي نه پوهېدم
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنبړي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کرې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کپري
که يو نه سو کلی کور به ويجاړ پري
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځپري
زمونږ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چو کيو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډ پري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانہ کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزيه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږ وزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازي دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اخترسي
لوی اختريې بختورسي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چي خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربږم

په بهار کي بڼه پیغام راسره مل وي

د ژوندون بڼه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه بڼه پوهبږم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربږم زه اوربږم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبږم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل بڼه غورېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ را ولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خدايه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سببسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلگ سره ورکړي
 خط په زغرده د دېمن سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پردیود ياري نه پرهېزوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفافسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په منځ كې
 عاقبت يې سنجوه چي څه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بې زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بياسي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه دی عهد نه دی پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دی قول نه دی ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگی په تا اخیلې
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دی وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دی شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته دده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کیږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تناره کې پښتني هيلې ســوځېږي
سرتريايه لولپه سوم لامي لوري کرېږي خېږي
زه افغان يم خړ پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېږي

تــول پنځــه کســه خوشــحال دي بنگلــوتــه
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دي پيســوتــه
کــري شپه ډېر سرگردان وي په چرتــو کې
چې د غلا پلان تېرې پردي تونبــوتــه

درتــه گــورم چې وړانډې زما وطنــه
هره ورغ بــه زخمــي کېږي زما وطنــه
د نفاق ميوې چې کور په کور خړه وي
خداي خبر چې به رغېږي زما وطنــه

څوک چې پوه نشي په زيان د خپل ټولني
يا اگاه نشي په توان د خپل ټولني
دروازې بــه ټکــوي تل د پرديــو
نه به ويني ټول نقصان د خپل ټولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگني ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بنه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوته ايسته د ماشي پرېږده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دئ خپله ته يې
 د ظالم عمردې لنډ سته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو ممان پریو ه تکی
 توان په توان باندي ماتېري په هر شه کي
 د دېمن په ژبه ځان که بنه سمبال کړي
 نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
 د پردون نه زه رد دار سوزه یې وینم
 د وروري لباس په تنه خنډې خبري
 خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
 د پتنه کورت ته لمبې د اورو راغلي
 یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دی
 د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادۍ رانه ستنې سوي
 د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گروان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لوړ ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کې ځان ښکاره کړه د غيا ب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بې توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو تاون ويني
ابرو توی په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کړې هدايت دئ
څوک چې مل وي د بد کارو زيان ويني

که مې غوټه د زړگي خلاصه کړم چاته
معنی دا چې ځان په کس ته وړم بلاته
که ښه نیت ياب بد کردار وي پکښې نغښتی
دواړه يودې فکر او خيال تړم سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي څومره ځي پر لور ه صداقت دي د مېرمنې

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گل و باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه د ماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنوير د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وين زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زمور د خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مونه غوښتله زمور مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوو ځي په پوهېږي
ځکه وي پردغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پراس سپاره سول
په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تړونونه
څېره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين گل پاني رڼېږي زما وطنه

بیا به چیري ماتوم د هوس تنده
پروقتار دي تېری کېږي زم اوطنه

د هلمند خپي م وورخ په ورخ بیدېږي
د ترنک شونډي سپېږي رامعلومېږي
ارغسانه غېږدي تشه د زمريانو
ارغندا به دشملې غمی دي لوبېږي

د خوبنی کاسه نسکوره سوه زړه کي
درنډاپوه تاریکه په هرڅه کي
اختر ونه او جش نونه دي نورسته
څه چي کېږي ټول د بل په اجازه کي

خپل د ځانه بي خبر په نام پښتون دي
د پردو په جال کي پروت هر گام زبون دي
درانه خوب کښي غلبه ده پراغلې
لاره ورکه هر سه هار ماښام مجنون دي

بنکلي پغلبي سترگي سري په ژرېدو سوي
افغانی شملي پسر په خپدو سوي
هرڅه گورم چي دخپله لاسه کېږي
پښتنې هيلي مويي پا په کېدو سوي

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالا زه مې پرې پرې سو
دارالامان قصرو وچا را پرې سو

خدا یه ته پر دې وړانګه او غضب وکړې
نیکلی قصرو کنډواله څرې څرې سو

پرهارونه د هیواد که مکروبي سول
خپل د لاسه بهې له شکه بهې غوري سول
د وطن بچیان مزدور سول په دالرو
په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زما ننن عکاسي سي
د قلم په ژبه لیکم چې عیني سي
لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سې
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سې
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سې
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال بېه نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورتنه ځير يم
 د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورتنه ځير يم
 يو په بل باندې نازېږي ورتنه ځير يم
 ډېر رمزون نه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه ته ټول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هـره وړخ پـه خـپـل عـمـل پـنـبـل پـمانـبـلـم

کورني شعرونه

حقيقت خداى ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصيب سه د تعليم لاره کړه خپله
خان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړي يو تر بله
د ننه علم سې خاوند نه ادب دي په نصيب سه
امانزى درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

ناروي ۰۳ اپريل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفرم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکر م
بناسته کلی بنیارونه په ساحل کی
بنه می زړه ته نه لوېدله په خبرم
تول بنیارونه حصار سوی په قلعه کی
شـا وخوا جـگ د بوالونه په نظرم
د بنی مانو تل حملی پی پردوی کولی
زه د دې خاوری تاریخ نه خه خبرم
په ساتنه کی د خپل اولس یولاس وه
هر سـری ویل چـی زه د وطن سپرم
د وطن دفاع ضرورده هر اولس ته
امانزی چـی په تول ژوند ارمان په سرم

ناروی ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوي باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخا ب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينی تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجهدان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دي امانزيه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړد خپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلاهوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وپښ سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يم
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداى شـاهـد دى چـي بيـخي رابـانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلى پـه غـيـرت کـي نـامي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو کـنـدهـار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـي يـي د کـان وو
 پـر هـېـزگـار خـلگ يـي ډـېـر بـنـه خـو بـنـدله
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلى څـومـره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـرې بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيـخي پـه زړه کـي مـهـر بـان وو
 ډـېـر غـنـبـتـلى دلاوړه پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خـو بـنـدې بـه يـي گـو مـان وو
 د مـارانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـدي پـسـي روان وو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـدي و خـوړ
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلى حال يـي پـر پـشان وو
 ډـېـر نـاځـوان مـرگـى بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـد وي امانـي بـه بـنـه انـسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
د همت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعا درته زاري کړو روح یې بنیاد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دې خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک یېم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گسټ ۲

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تیرول ویر کر کی ډو پېرې
 پیر خپل ولولیس می زړه رپېرې
 تیرول زنگ او ات غم کی غمېرې
 افغان ولولیس اور کی کرېرې
 خالق ته فضل پرو کرې خه پېرې

دیکش نیې ورځی سهار وو
 د حوت د میاشتی نوبه اار وو
 په کلی کی کور کی پسهار وو
 تود په مرگونو کی بازار وو
 شپاړس نفره د شهید کور ته ستنېرې

په خبرتول ه کندهار سو
 د هرا افغان پیر زړه پرهار سو
 د شهیدانو جوړناتار سو
 ارمغان ارمغان رات ته تیار سو
 د مؤمنانو شهادت می نه هېرېرې

امریکیان ورځی هر کور ته
 په نیمه شپه کی دوی لور ته
 د سرو مرمیو شورشور ماشور ته

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې لاس ته ودرېږي

لابه تر څو داسې وحشت وي
ياد پېر دو منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډه نښه خپري

فکر کوئ پېر ظالمانو
سوه زهرجنه ترم مارانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنی فکر كوم دوی بډه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مې هر چاته گویا یم
د ولس په درد اخته زه شپه بیګاه یم
د بابا توره زړه سوه نه خلبېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپره په دوړو
بېچاره ولس وزګار نه سوله شخړو
ته د فیل په غوږ بیده یې د زړه سره
سې په غبرګو سترګوړوند ماته ککره
د وطن هیلې ناسامرادي ورتنه ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سیلابونه

اوبنګي بڼه قطري جـوړ سـیلابونه سـي
زمـوړ بـه نـیمه خـواتـول ارمانونـه سـي

غـواړي د بـنـمـان مـنـگـولي بـنـخي کـړي
چـوړ بـه ذـخـیرې ټولـه کـانـونـه سـي

کـوړ پـه کـوړ بـه شـين وي د نـفـاق مـرض
زړو کـي بـه زخـمونـه پـرهارونـه سـي

بـيـا بـه پـسـرلي کـي گـلان مـړاوي وي
هـر خـای بـه تـرینـگـلي او اوزونـه سـي

نـه بـه وي راسـتي او صـداقت مـنـخ کـي
وړک بـه و طـنـپـال سـم تـاریخـونـه سـي

د افغان بـا تـوره خـاوره کـه سـتم کـي سـوه
لـوت بـه دې جـگ غـرونـه او باغونـه سـي

شـپـې بـه تـر سـهاره مـا تـمـونـه وي
جـوړ بـه اـمـانـزي تـه زـنـدانـونـه سـي

٢٢ فبروري ٢٠١٢

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلۍ سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايسته معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کې امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړ لړی زنګاوات دئ

موراو پلار د خپل بچو سره بیده وه
پتیرغل د نیمې شپې کوم مجازات دئ

نر او بنځي ماشومان لژند په وينو
خوارول سته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخوارو روایات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهیدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپړنور زخمی وه
د وحشي امریکایي اردو عادات دئ

تیل پاشلي اور بل سوی وو پرمرو
امانزیه دغه بل رنگ د تاریخو جنایات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بڼه پوهېږم چې کړار کړار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه ټولې ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بڼایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای بڼه روانېرې
که د تبې غاږګۍ سوه در په غاږه
خدای خبر چې هلته څه به راپېښېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختيـــــــاره
 ستا ننه ورکـــــــه خپلـــــــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــــــه د پرديـــــــو پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر ســـــــوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازي چـــــــي تـــــــکـــــــوي د نـــــــورو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واري پـــــــر ســـــــرد غـــــــټـــــــو گرگـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه ره بـــــــري يـــــــې
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نو کـــــــري يـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پرديـــــــو کـــــــي اســـــــير ســـــــوي
 خان دې بایله پـــــــه ټولنـــــــه کـــــــي فقير ســـــــوي
 سردې کنبـــــــته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــري
 عام وژنـــــــه کـــــــي دې خوینـــــــدي کونـــــــدي کـــــــري
 چـــــــي خوش حال يـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــينو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي ککـــــــر د معيوبـــــــينو
 نـــــــه دې دین نـــــــه دې دنيا ســـــــوه خوار کـــــــيه
 ستا نـــــــه هر خـــــــه ټول خطا ســـــــوه لېو نـــــــيه
 یـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــي
 درنـــــــه ورک بـــــــه نوم نېـــــــان او بـــــــي پـــــــر ده ســـــــي
 امانت يـــــــه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــوي دې
 خو ژوند دې پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي د پردي دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټ وځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سووي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امریکه او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغانې طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېر د د م و ترو غره ار سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبه د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگیچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

یو د بل به مو خو لې سره خټلې
 بیا هم د پرو د مرگې سلگې وهلې
 نیمه لار لاد سفر ننه وه تکمیل نه
 بنو ځوانانو بیا د مرگ پولسه لیدل نه
 په زرو ځوانان شهید سول کانتینر کې
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کې
 تاریکه وه چې مور راغلو شو شبرغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتینر تخلیه کېږي
 بلدوزر باندي تر خاورو لاندي کېږي
 په یو چا کې چې نفس لاهم ژوندي وي
 بې دریغ ده د گولۍ باندي شپې وي
 یوه کنده چې شپې زره مټره کېږي
 د لیلې د نبت کې ځوانان هلته بنځېږي
 عجایبه قتلگه گاه سوه په نړۍ کې
 دغه کاروسو کاملاً بې غورۍ کې
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپې سوه روان بیا مخ پر غره سوه
 یو څو ورځې چې په غره کې پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کښته راس تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې یو قلاته ورایله کړه
 دوی چې دېر سترې سومانه وه بیدېږي
 خویو یو یو د مرگ وخوا ته بېول کېږي
 پوه سول ټول چې وژل کېږي بې پرسانه

خک ه رځ د بغاوت پورتته به بیې توانه
دوی په دل ه حمله وکړه پر عسکرو
په لاس ورغله و سله د خو نفرو
پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدل ه
خو یو یو بیه په نوبت کي مړه کېدل ه
شهیدان سوه تر خو پاته یو بشروو
قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشروو
امریکا باعث د تپول وحشی مړگو وه
دېر فلمونه دک د وینو په رنگو وه
اوس چپ سوي ه شیخ بیان نه کوي چاته
په پوهېري امانزی همگوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کي ډېر پوهان که عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا څه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل ځای نيسي په زړو کي
 په ټولنه کي سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کي هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسي خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشيتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کنډي کپړي ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشم لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سي
امانزيه په سياست کي پټ شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړگی مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شگوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځمه

اوس لا موسم دئ خونـد تـري اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يې وپسرخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لاهه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگۍ په زوره کېږي

بيگاه تللی وم ميله د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلی کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چيران وم ورت ته تللی
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه مې چیري بیایې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یېم منظر و ته
 رودخانه کسي غرغړې نور خاموشي وه
 خوار لسم سسپورمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بوم منع کي
 د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
 شونې او بېه بیخي شفافې او روڼې وې
 معلومې کاني شېخي اخیستو ته
 ننا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ویجاړ ما چشمو ته

ای خالق ه زورواک ان څومره ظالم دي
 رڼا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورین همدا سي زم وړ پر خلګو
 امیدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صیاد غشي بېه کله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر کړي ړندېدو ته
 اما نزیه د مظلوم چیغې دي پورته
 اسمانوته به رسېږي او بېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبردی
د افغانستان ولس لسه قهره ننا خبردی
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پست دده دغه هنردی
خو لغره بې سواده پراته ولدي
دهغو مخ ته ئې بل نقاب پرسردی
میدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجردی
په سل کاله ئې قبوله غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتردی

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدا ی وهلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ديوال وو
د غيرته وپوره پوره زپه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنتو او پنتو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زپه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همته ما مې ډېره مليکه ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 منن دوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهرا په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورته ډېر په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نور صباح ته د زرگي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راتـه گرانـه
امید واره د میوند په شـفقت یم
مینـه ناکـه مـروا جانـه ده تـر ټولـو
مطمئن د عایشـي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یې هر خای ساتندوی سې
امانزی ئې خوښ په ډېر نـسه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلرې بهه کاروان سېي
 لابه څاڅي څو ازاد افغانانستان سېي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپړم
 تر څو نیت دي بشري کاروانان سېي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کپړو هیلو کاره بهه دي ارمان سېي
 که غبېي یاست رنگ مورک کړئ ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان ځان ته درمان سېي
 که ته روند یې په مغزود بوش بچیه
 د غیرت چیغې بهه ستا مخ ته توپان سېي
 څوک چي غواړي مېلمستیا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژر به یې فغان سېي
 ستا چي طمع دشغلو په ځلېدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سېي
 قهرجنې سړې مرمی چي په شاگرځې
 امانزي ته هیله سته خپله بهه وران سېي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرځه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوټه سوي په کوگل کې
رانه وايي ځله چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پرنوشته کړه
چې افغان ولس بيمار دئ له ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماخوازه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليري کړه له فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چاته
تل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
چي په قدر نه په وهېږي د مېرمنو
خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بولسه
فکرو کړه چي خوښي نسته سبباته
که نصيب دي تاريخ ژوند سو خوار کيسه
کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماتسه
له پېړيو تجربسه سوه امانزي ته
د ژوندون ډيرې ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژرنگ مخلصو طبنکاري
بنايست لور د تصویره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبو زړه کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره ښکلې ننداره وه زه خیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی ښکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتوس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره سستم پر پرېده تمیدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سبا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولې بې اختياره پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دئ سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دې پرېده خه توبنه به ستا نصیب سي
په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پردیو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـنه پـوهـېږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږېـدو دـي
نـام نـبـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

ډېرې منډې دي کولې دي لولې لولې تونښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 یو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نیکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
 چوراو غلا چي خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه کښې پرده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابا هسي

ناروي- ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کي
 د حکمت پسته انگېزه کي

بلان پېر په چوښهار سره
سحرگاه ټول په بیدار سره
تورتم ځي په تلو سره کي

د نرس زړه ځي او بېرې
چي ش مال کم ځي چلېرې
وینم در په دردان کي

تسرام معلومېرې
ډکه خوله د خندا کېرې
شین سهار په ازانگه کي

د حکمت ش باب ته گوره
سوپیدال له کومه لوري
د گلونو پوه کاسه کي

د لمر وړانگه ځي بنه ځلېرې
زړونه ته ول په هوسه بېرې
عندلیب په ترانسه کي

دغه څومره ستر قوت دئ
تمثیل ټول په دقت دئ
داسه حق په عقیده کي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
فکر وېر د شاعرانو په هنریریم
امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
د دوی منځ کې زه بېشکه بخت ویریم
ګاهې بېکلي باغچه کې کرم راته جوړه
افتخار مې د ټولني په لښکریریم
کله ګران وطن زخمی را مجسم سې
یاهم ورک د بېکلو بڼو په حشریریم
ازادي د ګران وطن ته هوس وېریم
امانزی داسې شپو ته منتظریریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
په رشستیا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل ترڅه وي لکه زهر
 مېرغه ئې د خونې شوشانته بحر
 پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکې زيان سته
 پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
 دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
 پېنېمانی ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ كـي
 د جهان په تكامل كې بدنیتونه په نړۍ كې
 مقصدونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملك غلاكړه يا مرگونډه په نړۍ كې
 نام نهاده شاعرونه ساختگي ديموكراسي ده
 شه چي نغبتې په مرام كې سوه ظلمونه په نړۍ كې
 په قوت چي احساس پري نفاق لويه وسيله ده
 جگړه جوړه كور تر كوره پست رازونه په نړۍ كې
 علم خغلي تر اسما نه د پېشرفت خبري د پري
 ورتنه كوره امانزيه هدفونه په نړۍ كې

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**